

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1680/2015
12.11.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранка Станића и Гордане Ајншпилер Поповић, чланова већа, у спору из радног односа тужиоца Д.Ж. из Б. – К., чији је пуномоћник Љ.В., адвокат у Б., против туженог С.а. ДОО Ш., чији је пуномоћник О.Д., адвокат у Б., ради поништаја решења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2463/14 од 09.02.2015. године, у седници већа одржаној 12.11.2015. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2463/14 од 09.02.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сремској Митровици, Судска јединица у Пећинцима П1 358/12 од 18.06.2013. године одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се поништи решење туженог број 247/12 од 05.03.2012. године о отказу уговора о раду број 19/98 од 05.03.2004. године. Обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 63.000,00 динара. Решењем Основног суда у Руми П1 358/2012 од 16.05.2014. године исправљена је наведена првостепена пресуда тако што је у изреци пресуде уместо „уговор о раду број 19/98 од 05.03.2004. године“ треба да стоји „уговор о раду број 19/98 од 01.09.2004. године“.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2463/14 од 09.02.2015. године, жалба тужиоца је одбијена и првостепена пресуда исправљена решењем потврђена.

Против другостепене пресуде тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, због погрешне примене материјалног права и због прекорачења тужбеног захтева.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 и 55/14) и утврдио да ревизија тужиоца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Ревизијом се неосновано указује на битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП, јер другостепена пресуда нема недостатака због којих се не може испитати. Изрека пресуде је разумљива и у побијаној пресуди су дати разлози о свим одлучним чињеницама. Неосновано у ревизији тужилац истиче да је другостепени суд прекорачио тужбени захтев, јер је побијана пресуда базирана и донесена на решењем исправљеној првостепеној пресуди Основног суда у Руми П1 358/2012 од 16.05.2014. године. Тужилац је тужбу поднео 05.06.2012. године. У то време важио је Закон о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштава („Службени гласник РС“ бр. 116/08) и према том закону основан је Основни суд у Сремској Митровици, Судска јединица у Пећинцима. Према Закону о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштава („Службени гласник РС“ бр. 101/2013 – примењује се од 01.01.2014. године) основан је Основни суд у Руми, за територију Општине Пећинци. Апелациони суд у Новом Саду као другостепени суд је правилно одлучивао о жалби тужиоца против првостепене пресуде Основног суда у Сремској Митровици, Судска јединица у Пећинцима П1 358/12 од 18.06.2013. године, исправљена надлежним судом – Основним судом у Руми П1 358/2012 од 16.05.2014. године.

Према утврђеним чињеницама, тужилац је био код туженог у радном односу на неодређено време на пословима помоћног радника. Дана 30.01.2012. године и 31.01.2012. године, током дневног рада на отвореном простору, иза палета у оквиру производно-пословног комплекса туженог, тужилац је вршио малу нужду, у близини магацина сирове кафе и производног погона туженог, а након тога је наставио истовар кафе. Место на ком је тужилац уринирао је у близини управне зграде, где је велика фреквенција запослених странака а овај реон је покривен и видео надзором. Место на коме је тужилац вршио малу нужду је на истој удаљености као и тоалет. Тужилац је прошао обуку са темом интегрисани системи управљања квалитетом, безбедношћу хране и заштите животне средине, а био је упознат и са упутством за одржавање личне хигијене, здравствене хигијене и заштите на раду. Чланом 13. Уговора о раду под измењеним околностима од 01.09.2004. године предвиђене су повреде радне обавезе за које се запосленом отказује уговор о раду а између осталих и под тачком 24. – повреда хигијенских, здравствених или санитарних прописа и под тачком 27. неодржавање личне хигијене или хигијене радног простора у којем запослени обавља рад. Тужени је тужиоцу доставио упозорење о постојању разлога за отказ уговора о раду од 10.01.2011. године и упозорење од 13.02.2012. године. Решењем туженог број 247/12 од 05.03.2012. године тужиоцу је отказан уговор о раду број 19/98 од 01.09.2004. године на основу члана 179. став 1. тачка 2. и 3. Закона о раду због повреде радне обавезе и радне дисциплине из члана 13. тачка 7, 23, 24. и 27. Уговора о раду број 19/98 од 01.09.2004. године.

На основу овако утврђеног чињеничног стања, правилно је нижестепеним пресудама одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца за поништај решења туженог о отказу уговора о раду.

Правилан је закључак нижестепених судова да је тужилац учинио повреду радне обавезе која му је стављена на терет, с обзиром на то да мокрење у

близини магацина у производном- пословном кругу туженог несумњиво представља неодржавање хигијене радних простора и повреду хигијенских санитарних прописа, у ситуацији када је тужени обезбедио тоалете. Овакво понашање је непримерено у пословном окружењу у коме је присутан велики број странака и клијената, па су се стекли услови за примену отказног разлога из члана 179. тачка 2. Закона о раду доношењем решења о отказу уговора о раду. Из наведених разлога неосновани су наводи ревизије о погрешној примени материјалног права. Ово тим пре, што вршење нужде ван тоалета представља и кршење дисциплине, које је тужиоцу такође стављено на терет.

На основу одредбе члана 414. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одбио као неосновану ревизију тужиоца, јер је утврдио да не постоје разлози због којих је ревизија изјављена као ни разлози на које Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

**Председник већа-судија
Бранислава Апостоловић,с.р.**